

Sygn. akt I Ns 405/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska

Protokolant: sekretarka Paulina Warchoń

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2021 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z wniosku I. S.

z udziałem A. K.

o uznanie za zmarłego E. R.

postanawia:

1. Uznać za zmarłego E. R. urodzonego (...) w K., województwo (...), syna K. i J. z d. R., zamieszkałego ostatnio w G., ul. (...), (...)-(...) G., w chwili śmierci rozwiedzionego, i oznaczyć chwilę jego śmierci na dzień 6 kwietnia 1996 r. godzina 23:59.
2. Nie obciążać wnioskodawczyni kosztami postępowania w sprawie.

SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska

I Ns 405/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. S. wniosła o uznanie za zmarłego swojego ojca E. R.. We wniosku wskazała ,że ojciec wyjechał w 1996 r. do W. do pracy. Celem jego podróży była miejscowość O. gdzie przebywało wielu Polaków. Ostatni kontakt rodzina miała z zaginionym w marcu 1996 r. Przysłał kartę z R. , z której wynikało ,że przebywa w szpitalu.

Następnie wnioskodawczyni rozszerzyła wniosek domagając się ustalenia konkretnej daty śmierci zaginionego oraz miejsca jego pochówku. Wskazała ,że w laboratorium we (...) zabezpieczone zostały próbki DNA od pobrane od zwłok nieznaney osoby, które wykazały zgodność z jej materiałem genetycznym.

Sąd ustalił , co następuje:

E. R. syn K. i J. urodził się (...) w K.. W 1995 r. jesienią wyjechał w poszukiwaniu pracy do W. do miejscowości O.. W chwili wyjazdu był rozwiedziony . Z małżeństwa posiadał dwie córki tj. wnioskodawczynię i jej siostrę A. K.. Jest faktem powszechnie znanym ,że w owym czasie w miejscowości O. położonej nieopodal R. znajdowało się duże skupisko Polaków. W R. przebywała także siostra E. E. N. i jego brat P.. Początkowo razem zamieszkiwali Kontakt z rodziną utrzymywał sporadycznie . Czasami dzwonił częściej przysyłał kartki. Z informacji od P. R. wynika , że pewnego dnia E. R. wyszedł z domu i nie wrócił . Rok później brat widział go w R. na ulicy. Ostatnia informacja pochodzi z marca 1996 r. Była to kartka przysłana do córki z R.. Wynikało z niej ,że przebywa w szpitalu. Z zeznań siostry zaginionego

wynika ponadto ,że po raz ostatni widziała osobiście brata w 1995 r. Natomiast z posiadanych informacji wie ,że przed Ś. (...) wyszedł kupić jajka i już nie wrócił.

(zob. odpis aktu urodzenia, zeznania świadka K. R. k.15 akt, zeznania świadka E. N. k.265 akt, przesłuchanie A. K. k. 36).

Z pisma Komendy Powiatowej Policji w G. wynika ,że od 2003 r. prowadzone było w sprawie zaginięcia E. R. postępowania w formie operacyjnej. W toku tego postępowania między innymi pobrano materiał genetyczny od córek zaginionego, który został następnie zarejestrowany w bazie danych w Polsce i zagranicą . W czerwcu 2017 r. Biuro (...) w P. poinformowało ,że dopasowano profil DNA jednej z córek zaginionego z profilem materiału genetycznego , który został pobrany ze zwłok nieustalonej osoby.

(zob. pismo KPP k.10 akt).

Bazując na powyższych informacjach , sąd zwrócił się do wskazanej w piśmie KPP w G. instytucji francuskiej tj. T. (...) G. (...) L. o ujawnienie i nadesłanie informacji dotyczących znalezionych na terenie (...) zwłok powiązanych z profilem DNA córki zaginionego.

Otrzymana odpowiedź wskazywała ,że należy uzupełnić materiał dowodowy o przedstawienie profilu DNA lub numer składający się z 12 cyfr posiadanego we (...) profilu DNA , którego wynik był pozytywny podczas porównania z DNA I. S..

(zob. pismo k.118 i tłumaczenie k.132 akt).

Wobec powyższego sąd zwrócił się do (...) Zakładu (...) o nadesłanie wszelkich posiadanych informacji , a w szczególności profilu DNA obu córek zaginionego(k.137). Kopie nadesłanych profili znajdują się na karcie 161 akt , zaś ich oryginały przesłano do Francji.

Jak wynika z pisma zalegającego na karcie 212-213 akt po analizie nadesłanych profili genetycznych i ich analizie poprzedni wynik o zgodności próbek zabezpieczonych od zwłok nieznaney osoby z próbkami DNA I. S. został zakwestionowany.

Z pisma wynika ,że początkowa zgodność ustalona była na małej liczbie wspólnych markerów. Po analizie większej liczby materiału genetycznego w tym profilu genetycznego siostry wnioskodawczyni A. K. ujawnione zostały dwie rozbieżności , które nie pozwalają na ustalenie dopasowania posiadanych materiałów genetycznych. Innymi słowa domniemana i przypuszczalna zgodność materiałów genetycznych I. S. i denata odnalezonego we Francji po porównaniu tegoż materiału z większą liczbą danych , w tym DNA drugiej córki E. R. nie daje podstaw do ustalenia że materiał genetycznych pobrany ze zwłok od osoby NN pochodzi w rzeczywistości od E. R..

Tym samym odpadła możliwość uwzględnienia wniosku wnioskodawczyni o stwierdzenie zgonu E. R..

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 29 kc zaginiony może być uznany za zmarłego jeżeli upłynęło dziesięć lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żył, jednakże gdyby w chwili uznania za zmarłego zaginiony ukończył lat siedemdziesiąt – wystarczy upływ lat pięciu. W niniejszej sprawie w grę wchodzi pierwsza część zdania z art.29 kc zważywszy na fakt, że w chwili zaginięcia E. R. miał 47 lat.

Dodatkowo art.31 kc wprowadza domniemanie momentu śmierci , a mianowicie przyjmuje się ,że śmierć nastąpiła w chwili oznaczonej w orzeczeniu o uznaniu za zmarłego. Z zeznań E. N. wynika że zaginiony widziany był przed Ś. wielkiejnocy 1996 r., a więc najpóźniej w Wielką Sobotę. W 1996 r. święta przypadały na dzień 7-8 kwietnia, a więc ostatnim dniem przed świętami była sobota dnia 06.04.1996 r. najpóźniej godz.23.59 i taką datę sąd przyjął w orzeczeniu jako najbardziej prawdopodobną datę śmierci.

Gdyby okazało się w toku postępowania ,że śmierć zaginionego jest niewątpliwa postępowanie toczyłoby się o stwierdzenie zgonu i tak się toczyło po informacji z KPP w G. z dnia 22.09.2017 r. (k.10 akt).

Do takiego postępowania obliguje art.534 kpc.

W toku postępowania okazało się jednak ,że początkowe informacje okazały się bezpodstawne bowiem laboratorium (...)zakwestionowało wcześniejsze ustalenia wobec niezgodności materiału genetycznego córek zmarłego i zwłok NN odnalezionych we (...). Sąd zauważył ,że ustalenia te są zgodne z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy . Nie ma żadnych okoliczności wskazujących na fakt, że E. R. w ogóle wybierał się do Francji. Jego centrum życiowym w owym czasie był R. i O. . Tu wyszedł po zakupy i już nie wrócił.

I. S. domagała się do ustalenia miejsca pochówku ojca. Zdaniem sądu takie żądanie przekracza ramy niniejszego postępowania i to bez względu na to ,czy doszłoby do stwierdzenia zgonu , czy tak jak w orzeczeniu do uznania E. R. za zmarłego. Kognicję sądu wyznaczają przepisy rozdziału III kodeksu cywilnego oraz przepisy Tytułu II działu I rozdziału I oddziału I i II kodeksu postępowania cywilnego. Orzeczenie sądu stanowi podstawę do sporządzenia aktu zgonu , a wobec tego zawierać musi to czego wymagają przepisy prawa o aktach stanu cywilnego (art.48 ust.4 i art .95 i nast. ustawy z dnia 28.XI.2014 r. prawo o aktach stanu cywilnego Dz.U z 2014 r., poz.1741 z późn. zm.). Akt zgonu nie obejmuje miejsca pochówku.

Biorąc pod uwagę przedstawioną argumentację orzeczono jak w sentencji.

Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami postępowania ze względu na szczególny charakter sprawy i zasady słuszności.

O powyższym orzeczono na podstawie art.102 kpc w zw. z art.13§2 kpc.